

Sygn. akt II AKzw 537/23

POSTANOWIENIE

Dnia 2 sierpnia 2023 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Robert Pelewicz (del.)

Protokolant: Monika Łojewska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Marty Gdańskiej-Kusior

po rozpoznaniu w sprawie

K. P., s. M.

skazanego z art. 157 § 2 k.k. i inne

zażalenia wniesionego przez skazanego i jego obrońcę

na postanowienie Sądu Okręgowego w Krakowie

z dnia 19 kwietnia 2023 roku, sygn. akt V Kow 2721/22

o odwołaniu warunkowego przedterminowego zwolnienia

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. i art. 634 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1/ utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie;

2/ zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 1 września 2022 r., sygn. akt III Kow 1254/21, Sąd Okręgowy w Tarnowie warunkowo zwolnił skazanego K. P. z odbycia reszty kary 7 miesięcy pozbawienia wolności (orzeczonej wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 23 maja 2018 r., sygn. akt II K 913/17) oraz reszty kary 2 lat i 2 miesięcy wolności (orzeczonej wobec niego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 25 listopada 2021 r., sygn. akt II K 696/21), wyznaczając mu okres próby do dnia 1 września 2027 roku oraz oddając go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego. Jednocześnie nałożył na niego obowiązki w postaci: podjęcia i wykonywania stałej pracy zarobkowej oraz zakazu spożywania alkoholu pod każdą postacią.

Sąd Okręgowy w Krakowie postanowieniem z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt V Kow 2721/22, odwołał udzielone skazanemu powyższym postanowieniem warunkowe przedterminowe zwolnienie i zarządził wobec niego wykonanie reszty nieodbytych przez niego kar:

- 7 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wobec niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 23 maja 2018 roku, sygn. akt II K 913/17;

- 2 lat i 2 miesięcy wolności, orzeczonej wobec niego wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Wieliczce z dnia 25 listopada 2021 roku, sygn. akt II K 696/21.

Na to postanowienie zarówno skazany jak i jego obrońca wnieśli zażalenie. Obrońca skazanego powyższemu postanowieniu zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za jego podstawę i mający wpływ na jego treść, a polegający na przyjęciu, że K. P. będąc uprzednio skazany za przestępstwo z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby najbliższej zamieszkującej wspólnie ze sprawcą naruszył porządek prawny ponownie używając przemocy lub groźby bezprawnej w stosunku do najbliższej osoby, która z nim zamieszkuje, co stanowi podstawę do odwołania warunkowego przedterminowego zwolnienia.

W konsekwencji obrońca skazanego wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez orzeczenie o nieodwoływaniu warunkowego zwolnienia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o wstrzymanie wykonania kary.

Skazany również wniósł zmianę zaskarżonego postanowienia ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania oraz o wstrzymanie wykonania kary. W uzasadnieniu zaprzeczył stosowaniu przemocy wobec osoby najbliższej, a także zażywaniu narkotyków. Podkreślił, że jedynym zarzutem wobec niego było niszczenia mienia domowego, a postępowanie w tym zakresie zostało umorzone. Skazany przyznał, że bardzo żałuje swojego zachowania. Według skazanego niezgodne z prawdą są stwierdzenia, że w jego miejscu zamieszkania w marcu 2023 roku dochodziło do kilkukrotnych interwencji Policji.

Sąd Apelacyjny w Krakowie stwierdził, co następuje:

Zarówno zażalenie obrońcy skazanego, jak i zażalenie samego skazanego nie zasługują na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności trzeba wskazać, że przepis art. 160 § 6 k.k.w. daje skazanemu prawo do uczestniczenia w posiedzeniu o odwołanie warunkowego zwolnienia. Wymóg ten oznacza nie tylko, że sąd ma obowiązek zawiadomić skazanego o terminie posiedzenia, ale też że w ograniczonym zakresie ma w takim wypadku zastosowanie reguła głosząca, iż niestawiennictwo skazanego lub jego obrońcy nie tamuje rozpoznania sprawy. Innymi słowy mówiąc, jeżeli na posiedzenie mające za przedmiot odwołanie warunkowego zwolnienia nie stawi się skazany lub jego obrońca, tylko wówczas można przystąpić do rozpoznania sprawy, gdy oczywiste jest, iż treść wyjaśnień tych osób nie będzie miała wpływu na treść rozstrzygnięcia lub gdy ich niestawiennictwo zostało spowodowane przyczynami nie do przewidzenia albo gdy skazany złożył wyjaśnienia na piśmie, podpisane przez niego, z zaznaczeniem daty ich złożenia. Skoro w realiach rozpoznawanej sprawy skazany przez niedopełnienie ciężącego na nim obowiązku (informowania o zmianie adresu, gdyż pozostawał pod dozorem) dążył do uniemożliwienia zawiadomienia go o posiedzeniu, to Sąd Okręgowy mógł uznać, iż wysłuchanie skazanego było niemożliwe, a w konsekwencji mógł wydać zaskarżone postanowienie pod jego nieobecność.

Zgodnie z treścią art. 160 § 2 k.k.w. sąd penitencjarny odwołuje warunkowe zwolnienie, jeżeli zwolniony, skazany za przestępstwo popełnione z użyciem przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby najbliższej lub innej osoby małoletniej zamieszkujących wspólnie ze sprawcą, w okresie próby rażąco narusza porządek prawny, ponownie używając przemocy lub groźby bezprawnej wobec osoby najbliższej lub innej osoby małoletniej zamieszkujących wspólnie ze sprawcą. W ustalonym przez Sąd Okręgowy stanie faktycznym skazany K. P. stosował przemoc wobec osób, z którymi zamieszkiwał, co czyniło odwołanie warunkowego zwolnienia obligatoryjnym.

Po opuszczeniu zakładu karnego w dniu 9 września 2022 r. skazany K. P. zgłosił się osobiście do sądowego kuratora zawodowego deklarując chęć współpracy z kuratorem i wywiązywanie się z obowiązków nałożonych przez sąd. Został wówczas pouczony o konsekwencjach prawnych naruszania porządku prawnego w okresie próby, uchylania się od realizacji obowiązków probacyjnych i uchylania się od dozoru kuratora. Po otrzymaniu akt wykonawczych dwukrotnie wzywano skazanego do osobistego stawiennictwa w siedzibie (...) w W. celem objęcia dozoru. Mimo prawidłowo odebranej korespondencji, skazany nie zgłosił się na wezwanie. W dniu 1 grudnia 2022 r. nawiązał jedynie kontakt telefoniczny z kuratorem prosząc, aby kurator złożył mu wniosek o odwołanie warunkowego przedterminowego zwolnienia, gdyż nie może znaleźć pracy. Wezwany na rozmowę na dzień 2 grudnia 2022 r. - nie zgłosił się. W dniu 5 grudnia 2022 r. uzyskano informacje od dzielnicowego oraz od matki skazanego, iż w dniu 3 grudnia 2022

r. warunkowo zwolniony będąc pod wpływem alkoholu i narkotyków wszczął awanturę, w trakcie której doszło do przemocy fizycznej i psychicznej wobec domowników, ponadto skazany demolował mieszkanie dokonując zniszczenia mienia. Został zatrzymany przez interweniujących funkcjonariuszy Policji. Obecnie w KPP w W. są prowadzone postępowania przygotowawcze. Ponadto w początkowym okresie próby dwukrotnie w dniach 6 października 2022 r. i 4 listopada 2022 r. interweniowała Policja wobec nietrzeźwego skazanego. Zarówno matka dozorowanego jak i jego dziadkowie, z którymi wspólnie zamieszkuje, obawiają się o swoje bezpieczeństwo. W marcu 2023 roku odnotowano trzy interwencje policyjne z udziałem skazanego. Skazany nadużywa alkoholu i nie pracuje zarobkowo.

Zatem to nie nadużywanie przez skazanego alkoholu, tylko rażące naruszenia porządku prawnego, unikanie kontaktu z kuratorem i uchylanie się od dozoru, było najistotniejszym powodem, dla którego Sąd Okręgowy zdecydował się na zastosowanie wobec niego instytucji z art. 160 § 2 k.k.w. Sąd ten szczegółowo opisał, w jaki sposób K. P. uchylał się od dozoru kuratora, natomiast ani skazany, ani też obrońca skazanego nie odnoszą się w swych zażaleniach do tej kwestii, w żaden sposób jej nie zaprzeczając. Biorąc pod uwagę przytoczone wyżej okoliczności, jak również dowody przeprowadzone w toku postępowania odwoławczego, a zwłaszcza wywiad sadowego kuratora zawodowego (k. 94-96), stwierdzić należy, że w realiach przedmiotowej sprawy rzeczywiście zaistniała okoliczność w postaci rażącego naruszenia porządku prawnego i uchylania się przez skazanego od dozoru kuratora oraz od wykonywania nałożonych na niego w postanowieniu o udzieleniu mu warunkowego przedterminowego zwolnienia obowiązków. W konsekwencji uporczywe uchylanie się przez skazanego od obowiązku powstrzymania od nadużywania alkoholu, przy równoczesnym dopuszczaniu się przez niego w stanie nietrzeźwości negatywnych zachowań, zagraża prawnie chronionym dobrom innych osób, a tym samym i porządkowi prawnemu, zaś częstotliwość i uporczywość z jaką to czyni, pozwala na uznanie tej postawy za przejaw rażącego naruszenia porządku prawnego, w rozumieniu przepisu art. 160 § 2 k.k.w.

Charakter popełnionych przez skazanego naruszeń prowadzi więc do konstatacji, że prognoza kryminologiczna skazanego, którą kierował się sąd stosujący wobec niego rzeczony środek probacyjny, okazała się nietrafna, co uzasadnia jego odwołanie i zasadność dalszej konstatacji, iż dalsza resocjalizacja skazanego powinna ponownie odbywać się w izolacji penitencjarnej, gdyż pozytywna prognoza kryminologiczno – społeczna leżąca u podstaw warunkowego przedterminowego zwolnienia skazanego teraz jest negatywna.

Ze względu na sytuację majątkową skazanego zwolniono go z obowiązku zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak we wstępie.